

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa "O." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko E. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 kwietnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

oraz skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 25 marca 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. przyjmuje do rozpoznania skargę kasacyjną powoda,**
- 2. odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanej,**
- 3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w P. oddalającego w całości powództwo o zapłatę kwoty 1.118.955,28 zł, Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 25 marca 2016 r., uchylił zaskarżony wyrok w części oddalającej powództwo co do kwoty 500.000 zł i w tej części pozew odrzucił, zmienił zaskarżony wyrok w pozostałej części w ten sposób, że zasądził od pozwanej na

rzecz powoda kwotę 329.280 zł z ustawowymi odsetkami od 10 kwietnia 2014 r., oddalił powództwo w pozostałej części i orzekł o kosztach procesu, oddalił w pozostałej części apelację i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Skargi kasacyjne od wyroku Sądu Apelacyjnego złożyły obie strony.

W odniesieniu do skargi kasacyjnej pozwanej (skierowanej przeciwko wyrokowi w części uwzględniającej powództwo) ocenę, czy istnieją przesłanki jej przejęcia do merytorycznego rozpoznania, poprzedzić należy przypomnieniem, że skarga kasacyjna wobec tego, iż przysługuje od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zakres, a jej podstawowym celem jest zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie. Publicznoprawny charakter skargi powoduje, że Sąd Najwyższy dokonując, w ramach przesądu, oceny skargi, bada jedynie czy wystąpiły wymienione w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. ustawowe przesłanki przyjęcia jej do rozpoznania.

Skarżąca jako przesłankę przyjęcia wskazała występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). W wypadku powołania tej przesłanki, powinnością skarżącego jest sformułowanie zagadnienia prawnego oraz przedstawienie wyczerpującej argumentacji prawnej wskazującej na jej istnienie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Przedstawione przez skarżącą dwa zagadnienia nie są zagadnieniami prawnymi w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżąca nie wykazała, że mają one poważny, uniwersalny i istotny charakter, wywołują zasadnicze kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne i nie zostały dotychczas rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy oraz, że ich rozstrzygnięcie jest konieczne zarówno dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, jak i przyczyni się do rozwoju judykatury. Skarżąca nie dostrzegła, że wątpliwości przez nią wyrażane dotyczą w zasadzie zakresu użytego przez ustawodawcę w art. 382 k.p.c. pojęcia „materiału zebranego w postępowaniu”. Zakres tego pojęcia Sąd Najwyższy już wyjaśniał wskazując, że ma ono znaczenie szersze niż ustalona w sprawie podstawa faktyczna, obejmuje

bowiem nie tylko materiał dowodowy zebrany w toku obu instancji, ale wiele innych elementów procesowych, w szczególności podstawę faktyczną powództwa, oświadczenia stron, innych podmiotów procesowych oraz inne czynności procesowe, działania i zdarzenia. Oznacza to, że w toku rozpoznania zarzutu niewłaściwego ustalenia podstawy faktycznej powództwa, sąd drugiej instancji jest obowiązany dokonać jego oceny mając na uwadze cały, tak rozumiany, materiał zebrany w sprawie (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 21 marca 2014 r., IV CSK 380/13; z dnia 16 kwietnia 2015 r., I CSK 322/14; z dnia 10 grudnia 2015 r., V CSK 149/15; z dnia 6 października 2016 r., IV CSK 783/15 - nie publ.).

Tak więc, ani przedstawione wątpliwości ani towarzysząca im argumentacja prawna nie stanowią wystarczającej podstawy do przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanej, z uwagi na istotne zagadnienie prawne w rozumieniu powołanego wyżej przepisu.

Z przedstawionej zatem, przyczyny należało odmówić przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanej (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach zastępstwa procesowego należnych powodowi od pozwanej w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz.1800).